

32002R1253

L 183/12

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

12.7.2002

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1253/2002**z dnia 11 lipca 2002 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 800/1999 ustanawiające wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych do produktów rolnych**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 1766/92 z dnia 30 czerwca 1992 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż⁽¹⁾, ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1666/2000⁽²⁾, w szczególności jego art. 13 i 21, oraz odpowiednie przepisy innych rozporządzeń w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rolnych,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Obecnie warunki zatwierdzania i kontrolowania międzynarodowych spółek wyspecjalizowanych w płaszczyźnie międzynarodowej w dziedzinie kontroli i nadzoru (zwanych dalej spółkami nadzoru) przez Państwa Członkowskie są ustanowione w dokumencie roboczym Komisji, który nie jest prawnie wiążący. W swoim sprawozdaniu specjalnym nr 7/2001 dotyczącym refundacji wywozowych⁽³⁾ Trybunał Obrachunkowy wykazał pewne braki w systemie dowodów przybycia w odniesieniu do zróżnicowanych refundacji wywozowych do produktów rolnych, w którym spółki nadzoru odgrywają zasadniczą rolę. W świetle zaleceń tego sprawozdania specjalnego właściwe jest nadanie zasadom regulującym nadzór i kontrolę spółek nadzoru charakteru prawnie wiążącego poprzez włączenie ich do rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/1999 z dnia 15 kwietnia 1999 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych do produktów rolnych⁽⁴⁾, ostatnio zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 2299/2001⁽⁵⁾. Warunki te dotyczą procedur przyznawania, zawieszania i wycofywania zatwierdzeń, typów i wzorów świadectw wydawanych przez spółki nadzoru, jak również wymagań dotyczących certyfikacji.

(2) Ponadto uważa się za konieczne, aby istniał skuteczny system sankcji, który ma być wprowadzony w życie przez Państwa Członkowskie, w przypadku nieprawidłowych dowodów przybycia wydawanych przez spółki nadzoru.

(3) Obecnie nie istnieją wspólne reguły wydawania świadectw rozładunku przez urzędy Państw Członkowskich ustanowione w państwach trzecich. Dlatego konieczne jest ustanowienie minimalnych wymagań, które urzędy te muszą spełnić przy wydawaniu wtórnego dowodu przybycia.

(4) W celu zmniejszenia obciążeń administracyjnych związanych z przedkładaniem dowodów przybycia należy zwiększyć kwoty refundacji wywozowych, dla których nie jest wymagany dowód przywozu.

(5) Zarządzanie niewielkimi kwotami refundacji stanowi dla właściwych organów duże obciążenie. Dlatego uważa się za właściwe, w celu uproszczenia, ustalenie progu w wysokości 100 EUR, poniżej którego właściwe organy Państwa Członkowskiego będą miały możliwość odmowy wypłacenia takich refundacji.

(6) Jednocześnie należy dostosować art. 9 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 800/1999 do zmienionego art. 912c ust. 2 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny⁽⁶⁾, ostatnio zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 444/2002⁽⁷⁾.

(7) W związku z tym rozporządzenie (WE) nr 800/1999 należy odpowiednio zmienić.

(8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opiniami wszystkich zainteresowanych komitetów zarządzających,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 800/1999 wprowadza się następujące zmiany:

1) W art. 9 ust. 1 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) Zamiast warunków wymienionych w lit. b) Państwo Członkowskie przeznaczenia egzemplarza kontrolnego T5 lub Państwo Członkowskie, w którym jako dowód stosowany jest dokument krajowy, mogą postanowić, by egzemplarz kontrolny T5 lub dokument krajowy zaświadczaający, że produkty opuściły obszar celny Wspólnoty, był potwierdzony jedynie po przedstawieniu dokumentów przewozowych określających ostateczne miejsce przeznaczenia poza obszarem celnym Wspólnoty.

⁽¹⁾ Dz.U. L 181 z 1.7.1992, str. 21.

⁽²⁾ Dz.U. L 193 z 29.7.2000, str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. C 314 z 8.11.2001, str. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 102 z 17.4.1999, str. 11.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 308 z 27.11.2001, str. 19.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 253 z 11.10.1993, str. 1.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 68 z 12.3.2002, str. 11.

W takich przypadkach w rubryce »Uwagi«, w sekcji »Kontrola« wykorzystania i/lub przeznaczeniaT egzemplarza kontrolnego T5 lub w odpowiadającej jej rubryce dokumentu krajowego właściwy organ Państwa Członkowskiego przeznaczenia egzemplarza kontrolnego T5 lub Państwa Członkowskiego, w którym jako dowód stosowany jest dokument krajowy, dodaje jeden z następujących wpisów:

- Documento de transporte con destino fuera de la CE presentado,
- Transportdokument med destination uden for EF forelagt,
- Beförderungspapier mit Bestimmung außerhalb der EG wurde vorgelegt,
- Υποβαλλόμενο έγγραφο μεταφοράς με προορισμό εκτός ΕΚ,
- Transport document indicating a destination outside the customs territory of the Community has been presented,
- Document de transport avec destination hors CE présenté,
- Documento di trasporto con destinazione fuori CE presentato,
- Vervoerdocument voor bestemming buiten EG voorgelegd,
- Documento de transporte com destino fora da CE apresentado,
- Kuljetusasiakirja, jossa ilmoitetaan yhteisön tullialueen ulkopuolinen määräpaikka, on esitetty,
- Transportdokument med slutlig destination, utanför gemenskapens tullområde har lagts fram,

Zgodność z przepisami niniejszej litery sprawdzana jest w drodze odpowiednich kontroli wyrywkowych przeprowadzanych przez agencję płatniczą”.

2) W art. 16 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) świadectwa rozładunku i przywozu sporządzone przez zatwierdzoną spółkę wyspecjalizowaną w płaszczyźnie międzynarodowej w dziedzinie kontroli i nadzoru (zwaną dalej spółką nadzoru) zgodnie z zasadami przewidzianymi w załączniku VI rozdział III, przy wykorzystaniu wzoru określonego w załączniku VII. W danym świadectwie muszą być umieszczone data i numer dokumentu celnego przywozowego.”;

b) w ust. 2 zdanie wprowadzające oraz lit. b) i c) otrzymują brzmienie:

„W przypadku gdy eksporter nie może otrzymać dokumentu wybranego zgodnie z ust. 1 lit. a) lub b), nawet po podjęciu odpowiednich środków lub w przypadku

zaistnienia wątpliwości co do autentyczności przedstawionego dokumentu lub ogólnie co do jego rzetelności, dowód dokonania przywozowych formalności celnych może stanowić jeden lub więcej następujących dokumentów:”

„b) świadectwo rozładunku, wydane przez urząd Państwa Członkowskiego ustanowiony w kraju przeznaczenia lub urząd właściwy dla kraju przeznaczenia, zgodnie z ustalonymi wymaganiami i odpowiadające wzorowi określonemu w załączniku VIII, zaświadcza dodatkowo, że produkt opuścił miejsce rozładunku lub przynajmniej, że według jego wiedzy, produkt nie został następnie załadowany w celu powrotnego wywozu;

c) świadectwo rozładunku sporządzone przez zatwierdzoną spółkę nadzoru zgodnie z przepisami określonymi w załączniku VI rozdział III, przy wykorzystaniu wzoru określonego w załączniku IX, zaświadcza dodatkowo, że produkt opuścił miejsce rozładunku lub przynajmniej, że według jej wiedzy produkt nie został następnie załadowany w celu powrotnego wywozu;”;

c) skreśla się ust. 5.

3) Dodaje się art. 16a-16f w brzmieniu:

„Artykuł 16a

1. Spółka nadzoru chcąc wydawać świadectwa, określone w art. 16 ust. 1 lit. b) i ust. 2 lit. c), musi zostać zatwierdzona przez właściwy organ Państwa Członkowskiego, w którym mieści się statutowa siedziba spółki.

2. Spółkę zatwierdza się na jej wniosek na okres trzech lat, który podlega odnowieniu, jeżeli spółka spełnia warunki wymienione w załączniku VI rozdział I. Zatwierdzenie jest ważne we wszystkich Państwach Członkowskich.

3. W zatwierdzeniu określa się, czy upoważnienie do wydawania świadectw wymienionych w art. 16 ust. 1 lit. b) i ust. 2 lit. c) jest ważne na całym świecie lub czy ograniczone jest do pewnej liczby państw trzecich.

Artykuł 16b

1. Spółka nadzoru działa w poszanowaniu zasad wymienionych w załączniku VI rozdział II pkt 1.

Jeżeli jeden lub więcej warunków przewidzianych w wyżej wymienionych zasadach nie jest przestrzeganych, Państwo Członkowskie, które zatwierdziło spółkę nadzoru, zawiesza zezwolenie na taki okres, jaki jest potrzebny, aby zaradzić zaistniałej sytuacji.

2. Państwo Członkowskie, które zatwierdziło spółkę nadzoru, kontroluje jej funkcjonowanie i zachowanie zgodnie z wymaganiami przewidzianymi w załączniku VI rozdział II pkt 2.

Artykuł 16c

Państwa Członkowskie, które zatwierdziły spółkę nadzoru, zapewniają skuteczny system sankcji, w przypadku gdy zatwierdzona spółka nadzoru wydała fałszywe świadectwo.

Artykuł 16d

1. Państwo Członkowskie, które zatwierdziło spółkę nadzoru, niezwłocznie wycofuje zatwierdzenie:

- jeżeli spółka nadzoru przestaje spełniać warunki zatwierdzenia wymienione w załączniku VI rozdział I, lub
- jeżeli spółka nadzoru wielokrotnie i systematycznie wydawała fałszywe świadectwa. W tym wypadku nie stosuje się sankcji przewidzianej w art. 16 lit. c).

2. Wycofanie dotyczy wszystkich lub ogranicza się do niektórych obszarów działalności spółki nadzoru, w zależności od wykrytych nieprawidłowości.

3. W każdym przypadku, gdy Państwo Członkowskie wycofuje zatwierdzenie spółki nadzoru należącej do tej samej grupy spółek, Państwa Członkowskie, które zatwierdziły spółki nadzoru należące do tej samej grupy, zawieszają zatwierdzenia tych spółek na okres nieprzekraczający trzech miesięcy w celu przeprowadzenia niezbędnego dochodzenia, aby sprawdzić, czy spółki nadzoru również wykazują nieprawidłowości stwierdzone w przypadku spółki nadzoru, której zatwierdzenie zostało wycofane.

Do celów stosowania powyższego akapitu do grupy spółek zalicza się wszystkie spółki, których kapitał stanowi własność, bezpośrednio lub pośrednio, w ponad 50 % jednej spółki macierzystej, jak również samą spółkę macierzystą.

Artykuł 16e

1. Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o zatwierdzeniu spółek nadzoru.

2. Państwo Członkowskie, które wycofuje lub zawiesza zatwierdzenie, niezwłocznie powiadamia o tym inne Państwa Członkowskie i Komisję, wskazując nieprawidłowości, które doprowadziły do wycofania lub zawieszenia.

Powiadomienie Państw Członkowskich przesyłane jest do organów centralnych Państw Członkowskich, których wykaz znajduje się w załączniku X.

3. Komisja okresowo publikuje w celach informacyjnych uaktualniony wykaz spółek nadzoru zatwierdzonych przez Państwa Członkowskie.

Artykuł 16f

1. Świadectwa określone w art. 16 ust. 1 lit. b) i ust. 2 lit. c) wydane po dacie wycofania lub zawieszenia zezwolenia są nieważne.

2. Państwa Członkowskie nie uznają świadectw określonych w art. 16 ust. 1 lit. b) i ust. 2 lit. c), jeżeli w świadectwach tych wykryją nieprawidłowości lub braki. Gdy takie świadectwa zostały wydane przez spółkę nadzoru zatwierdzoną przez inne Państwo Członkowskie, Państwo Członkowskie, które wykryło nieprawidłowości, powiadamia o zaistniałej sytuacji Państwo Członkowskie, które dokonało zatwierdzenia”.

4) Artykuł 17 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 17

Państwa Członkowskie mogą zwolnić eksporterów z obowiązku przedstawiania dowodu wymaganego na mocy art. 16, innego niż dokument przewozowy, w przypadku zgłoszenia wywozowego uprawniającego do refundacji, której różnicowana część jest mniejsza lub równa:

- a) 2400 EUR, w przypadku gdy państwo trzecie lub terytorium miejsca przeznaczenia jest wymienione w załączniku IV;
- b) 12 000 EUR, w przypadku gdy państwo trzecie lub terytorium miejsca przeznaczenia nie są wymienione w załączniku IV.

Jeżeli eksporter w sposób sztuczny dzieli operację wywozową, aby obejść obowiązek dostarczenia dowodu przybycia do miejsca przeznaczenia, prawo do refundacji wywozowej przestaje przysługiwać, a refundacja powinna być zwrócona, z wyjątkiem przypadku, gdy eksporter dostarczy dowód wymagany na mocy art. 16 dla danych produktów”.

5) W art. 49 ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Państwa Członkowskie mogą podjąć decyzję o nieprzyznaniu refundacji, jeżeli kwota jest mniejsza lub równa 100 EUR na zgłoszenie wywozowe”.

6) Dodaje się załączniki VI–X znajdujące się w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2003 r., z zastrzeżeniem następujących odstępstw:

- a) Artykuł 1 pkt 1 stosuje się od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.
- b) Artykuł 1 pkt 4 i 5 stosuje się do zgłoszeń wywozowych przyjętych po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia.
- c) W przypadku spółek nadzoru, które otrzymały zezwolenie na maksymalnie trzy lata przed dniem 1 stycznia 2003 r., przepisy art. 16a i załącznika VI rozdział I stosuje się po raz pierwszy w momencie, gdy upływa termin odnowienia tego zezwolenia.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 11 lipca 2002 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK VI

Wymagania dotyczące zatwierdzania i kontrolowania spółek nadzoru przez Państwa Członkowskie

Rozdział I*Wymagania dotyczące zatwierdzenia*

- a) Spółka nadzoru musi być podmiotem posiadającym zdolność prawną i być zarejestrowana w rejestrze spółek upoważnionego Państwa Członkowskiego.
- b) Statut spółki nadzoru musi stanowić, że jednym z deklarowanych przez nią celów jest kontrola i nadzór produktów rolnych na poziomie międzynarodowym.
- c) Spółka nadzoru musi mieć międzynarodowy zasięg, aby mogła być zdolna do prowadzenia certyfikacji na skalę światową, albo poprzez dysponowanie filiami w wielu państwach trzecich i/lub poprzez bezpośrednią obecność przy czynnościach rozładunkowych własnych inspektorów, zatrudnionych w ramach stosunku pracy, z najbliższego biura regionalnego lub krajowego we Wspólnocie, albo przy pomocy lokalnych agentów, poddawanych przez spółkę nadzoru odpowiedniej kontroli.

Filie określone w poprzednim akapicie muszą stanowić ponad połowę kapitału spółki nadzoru. Jeżeli jednak ustawodawstwo krajowe w danym państwie trzecim ogranicza zagraniczny udział kapitału do 50 % lub mniej, do celów poprzedniego akapitu powinna wystarczyć skuteczna kontrola filii. Kontrola ta powinna być zapewniona przez odpowiednie środki, takie jak, w szczególności, istnienie umowy menedżerskiej, skład zarządu i wyższego szczebla zarządzania lub podobne ustalenia.
- d) Spółki nadzoru muszą posiadać potwierdzone doświadczenie w zakresie kontroli i nadzoru produktów rolnych i spożywczych. Doświadczenie to należy ustalić, przedstawiając dowody dotyczące inspekcji przeprowadzonych w ciągu trzech poprzednich lat lub będących w toku. Referencje te muszą obejmować informacje o rodzaju przeprowadzonych kontroli (rodzaj, ilość produktów, miejsce inspekcji itd.) oraz nazwy i adresy organów lub podmiotów, które mogą udzielić informacji o wnioskodawcy.
- e) Spółka nadzoru musi spełniać wymagania ustanowione w normie EN 45011, ppkt 4.1.1, 4.1.2, 4.1.4, 4.2 a)-p), 4.4, 4.5, 4.7, 4.8.1 b)-f), 4.8.2, 4.9.1, 4.10, 5, 7, 9.4.
- f) Sytuacja finansowa spółek nadzoru (kapitał, obrót itd.) musi być dobra. Należy przedstawić dowody jej dobrej kondycji finansowej, jak również jej sprawozdania roczne za ostatnie trzy lata, w tym bilans, rachunek zysków i strat oraz, jeżeli prawo tego wymaga, sprawozdanie audytorów i sprawozdanie zarządu.
- g) W strukturze administracyjnej spółki nadzoru musi istnieć »jednostka audytu wewnętrznego«, która odpowiedzialna będzie za wspomaganie władz krajowych w działaniach związanych z kontrolą i inspekcją, którą podejmą one w stosunku do zatwierdzonych spółek nadzoru.

Rozdział II**1. Działalność i zakres kompetencji spółek nadzoru**

Przy wydawaniu świadectw przybycia zatwierdzone spółki nadzoru muszą w każdym momencie postępować w sposób odpowiedzialny i kompetentny.

Podczas swoich działań zatwierdzone spółki nadzoru muszą stosować się do następujących kryteriów:

- a) muszą one wykonać wszystkie możliwe kontrole w celu określenia tożsamości i wagi produktów objętych świadectwami;
- b) zarząd spółki nadzoru musi we właściwy sposób nadzorować kontrole przeprowadzane przez personel spółki w państwach trzecich przeznaczenia;
- c) spółki nadzoru muszą prowadzić dokumentację każdego wydanego świadectwa, w której zapisywany jest każdy dowód przeprowadzonej pracy związanej z nadzorem na poparcie wniosków zawartych w świadectwie (kontrole ilościowe i przeprowadzone kontrole dokumentów itd.). Dokumentacja wydanych świadectw musi być przechowywana przez okres 5 lat.
- d) zatwierdzone spółki nadzoru sprawdzają czynności rozładunkowe przy wykorzystaniu własnego odpowiednio wykwalifikowanego, stałego personelu lub agentów lokalnych z siedzibą lub działających w kraju przeznaczenia lub wysyłając własny personel z biur regionalnych lub biura krajowego we Wspólnocie. Interwencja agentów lokalnych musi być regularnie nadzorowana przez odpowiednio wykwalifikowanych, stałych pracowników spółki.

2. Kontrolowanie działalności spółek nadzoru**2.1. Państwa Członkowskie są odpowiedzialne za sprawdzanie dokładności i odpowiedniości zadań związanych z certyfikacją, wykonywanych przez spółki nadzoru.**

Przed upływem odnawialnego okresu trzech lat władze krajowe przeprowadzają kontrolę w siedzibie statutowej spółki nadzoru.

W każdym przypadku gdy istnieją uzasadnione wątpliwości co do jakości i rzetelności świadectw sporządzanych przez poszczególne spółki nadzoru, właściwy organ przeprowadza kontrolę na miejscu w statutowej siedzibie spółki w celu sprawdzenia, czy przepisy zawarte w niniejszym Załączniku są prawidłowo stosowane.

Podczas kontroli spółek nadzoru Państwa Członkowskie przykładają szczególną uwagę do metod pracy i procedur działania spółki nadzoru przy wykonywaniu zadań, jak również badają wyrywkowo dokumentację dotyczącą świadectw przedstawianych agencji płatniczej w ramach procedury wypłacania refundacji.

W celu wykonania zadań związanych z kontrolowaniem spółek nadzoru w ramach procedur ustanowionych w niniejszym Załączniku, Państwa Członkowskie mogą zatrudniać zewnętrznych i niezależnych audytorów.

Państwa Członkowskie mogą podjąć wszelkie inne środki, które uważają za konieczne dla właściwej kontroli spółek nadzoru.

- 2.2. Przy sprawdzaniu wniosków o refundacje wywozowe poparte świadectwami wystawionymi przez spółki nadzoru, organy Państw Członkowskich muszą przykładać szczególną uwagę do następujących aspektów certyfikacji:
- wymagają, aby wykonana praca była opisana w świadectwach i upewniają się, że wykonana praca była wystarczająca dla poparcia wniosków zawartych w świadectwie;
 - badają wszystkie nieścisłości znajdujące się w przedkładanych świadectwach;
 - wymagają, aby świadectwa wydawane były w rozsądnym terminie, w zależności od danego przypadku.

Rozdział III

1. Świadectwa wydawane przez zatwierdzone spółki nadzoru zawierają nie tylko odpowiednie informacje konieczne do ustalenia tożsamości towarów i przesyłki oraz szczegóły dotyczące środka transportu, dat przybycia i rozładunku, lecz również opis przeprowadzonych kontroli i metod zastosowanych w celu sprawdzenia tożsamości i masy produktów objętych świadectwem.

Kontrole i weryfikacje przeprowadzane przez spółki nadzoru, muszą odbywać się w momencie rozładunku, który może mieć miejsce w czasie dokonywania formalności celnych związanych z przywozem lub po ich dokonaniu. Jednakże w wyjątkowych i należycie uzasadnionych przypadkach, kontrole i weryfikacje poprzedzające wydanie świadectw mogą odbyć się w ciągu sześciu miesięcy od dnia, w którym towary zostały rozładowane, a świadectwo musi zawierać opis działań podjętych w celu sprawdzenia faktów.

2. W przypadku świadectw rozładunku i przywozu (art. 16 ust. 1 lit. b)), certyfikacja obejmuje również sprawdzenie, czy towary zostały oclone w celu ich ostatecznego przywozu. Kontrola ta ma na celu ustalenie wyraźnego powiązania między odnośnym dokumentem celnym przywozowym lub procedurą odprawy celnej a daną operacją.
3. Zatwierdzone spółki nadzoru powinny być niezależne wobec stron biorących udział w kontrolowanej transakcji. W szczególności żadna spółka nadzoru przeprowadzająca kontrolę danej transakcji ani żadna spółka zależna należąca do tej samej grupy nie może uczestniczyć w czynności jako eksporter, agent celny, przewoźnik, odbiorca, właściciel magazynu lub ktokolwiek inny, jeżeli powoduje konflikt interesów.
-

ZAŁĄCZNIK VII

Świadectwo rozładunku i przywozu określone w art. 16 ust. 1 lit. b)

1. Świadectwo rozładunku i przywozu
nr:
 2. Eksporter:
 3. Państwo Członkowskie wywozu:
 4. Kraj przeznaczenia:
 5. Opis towarów i kod refundacji:
 6. Ilość i identyfikacja opakowań:
 - 6.1. Masa brutto (kg):
Masa netto (kg):
 - 6.2. Jednostki (w przypadku gdy refundacje wywozowe są ustalane w przeliczeniu na jednostkę):
 - 6.3. Identyfikacja opakowania:
Ilość towarów luzem lub liczba i rodzaj opakowań.
Kontenery: ilość i rodzaj.
 7. Tożsamość środka(-ów) transportu:
 - 7.1. Dokument(-y) przewozowy(-e): rodzaj, numer i data:
 8. Miejsce rozładunku:
 - 8.1. Miejsce kontroli (port, lotnisko, stacja kolejowa):
 9. Data przybycia na miejsce rozładunku:
 - 9.1. Data i godzina rozpoczęcia rozładunku:
 - 9.2. Data i godzina zakończenia rozładunku:
 10. Wyniki i metody kontroli:
 - 10.1. Masa brutto (kg):
Masa netto (kg):
 - 10.2. Jednostki (w przypadku gdy refundacje wywozowe są ustalane w przeliczeniu na jednostkę):
 - 10.3. Identyfikacja opakowania:
Ilość towarów luzem lub liczba i rodzaj opakowań.
Kontenery: liczba i rodzaj.
 - 10.4. Metody stosowane w celu sprawdzenia masy:
 - 10.5. Uwagi:
 11. Data i numer dokumentu celnego przywozowego:
 12. Pozostałe uwagi, w stosownym wypadku włącznie z wyjaśnieniem przyczyn, dla których sprawdzenie nie zostało dokonane w czasie rozładunku:
 13. Świadectwo zawiera:
 - 13.1. Nazwisko i stanowisko osoby, która sprawdziła towary:
 - 13.2. Nazwa, data i miejsce podpisania, podpis i pieczęć spółki nadzoru:
-

ZAŁĄCZNIK VIII

Wymagania, które muszą spełniać urzędy Państw Członkowskich ustanowione w państwach trzecich do celów art. 16 ust. 2 lit. b)

1. Urząd decyduje o wydaniu świadectwa rozładunku na podstawie jednego lub więcej następujących dokumentów:
 - dokumenty celne przywozowe, włącznie z wydrukami komputerowymi, jeżeli są one uznawane,
 - dokumenty z portów krajowych oraz inne dokumenty wystawione przez organ urzędowy,
 - oświadczenie kapitana lub spółki przewozowej,
 - inne formy potwierdzenia odbioru dostarczone przez importera.
 2. Urzędy Państw Członkowskich wydają świadectwa rozładunku w następującym brzmieniu:

Zaświadcza się, że... (opis towarów, ilość i identyfikacja opakowań) zostały rozładowane... (miejsce rozładunku/nazwa miasta) dnia... (data rozładunku).

Zaświadcza się ponadto, że produkt opuścił miejsce rozładunku lub że przynajmniej, według jej wiedzy, produkt nie został następnie załadowany w celu powrotnego wywozu.

Świadectwo wydaje się na podstawie następujących dokumentów:

(wykaz okazanych dokumentów stanowiących dla urzędu podstawę do wydania świadectwa)

Data i miejsce podpisania, podpis i pieczęć urzędu:
 3. Urząd wydający świadectwa rozładunku prowadzi rejestr i dokumentację wszystkich wydanych świadectw, w których należy odnotować, na podstawie jakiej dokumentacji dowodowej świadectwa zostały wydane.
-

ZAŁĄCZNIK IX

Świadectwo rozładunku określone w art. 16 ust. 2 lit. c)

1. Świadectwo rozładunku
nr:
 2. Eksporter:
 3. Państwo Członkowskie wywozu:
 4. Kraj przeznaczenia:
 5. Opis towarów i kod refundacji:
 6. Ilość i identyfikacja opakowań:
 - 6.1. Masa brutto (kg):
Masa netto (kg):
 - 6.2. Jednostki (w przypadku refundacji wywozowych ustalanych w przeliczeniu na jednostkę):
 - 6.3. Identyfikacja opakowania:
Ilość towarów luzem lub liczba i rodzaj opakowań.
Kontenery: liczba i rodzaj.
 7. Tożsamość środka(-ów) transportu:
 - 7.1. Dokument(-y) transportowy(-e): rodzaj, liczba i data:
 8. Miejsce rozładunku:
 - 8.1. Miejsce kontroli (port, lotnisko, stacja kolejowa):
 9. Data przybycia na miejsce rozładunku:
 - 9.1. Data i godzina rozpoczęcia rozładunku:
 - 9.2. Data i godzina zakończenia rozładunku:
 10. Wyniki i metody kontroli:
 - 10.1. Masa brutto (kg):
Masa netto (kg):
 - 10.2. Jednostki (w przypadku refundacji wywozowych ustalanych w przeliczeniu na jednostkę):
 - 10.3. Identyfikacja opakowania:
Ilość towarów luzem lub liczba i rodzaj opakowań.
Kontenery: liczba i rodzaj.
 - 10.4. Metody zastosowane w celu sprawdzenia masy:
 - 10.5. Uwagi:
 11. Data opuszczenia strefy portowej:
Lub z... do...
 - 11.1. Środek transportu:
 - 11.2. Świadectwo niepowrotnego wywozu zgodnie z art. 16 ust. 2 lit. c):
 12. Inne uwagi, w stosownym wypadku włącznie z wyjaśnieniem przyczyn, dla których sprawdzenie nie zostało przeprowadzone w czasie rozładunku:
 13. Świadectwo zawiera:
 - 13.1. Nazwisko i stanowisko osoby, która sprawdziła towary:
 - 13.2. Nazwisko, data i miejsce podpisania, podpis i pieczęć spółki nadzoru.
-

ZAŁĄCZNIK X

Wykaz organów centralnych w Państwach Członkowskich określonych w art. 16e

Państwo Członkowskie	Organ centralny
Belgia	Bureau d'Intervention et de Restitution Belge (BIRB) Belgisch Interventie- en Restitutiebureau (BIRB)
Francja	Commission interministérielle d'agrément (CIA) des sociétés de contrôle et de surveillance — Direction générale des douanes et droits indirects (DGDDI)
Luksemburg	Ministère de l'Agriculture, de la Viticulture et du Développement rural
Grecja	Ministère de l'Agriculture — OPEKEPE
Hiszpania	Ministerio de Agricultura, Pesca y Alimentación — Fondo Español de Garantía Agraria (FEGA)
Portugalia	Ministério da Agricultura, do Desenvolvimento Rural e das Pescas
Włochy	Agenzia delle Dogane — Servizio Autonomo Interventi Settore Agricolo (SAISA)
Dania	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri — Direktoratet for FødevareErhverv
Irlandia	Department of Agriculture and Food
Zjednoczone Królestwo	Rural Payments Agency (RPA)
Niemcy	Bundesministerium der Finanzen — Hauptzollamt Hamburg-Jonas
Niderlandy	Ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij
Austria	Bundesministerium für Finanzen
Finlandia	Ministry of Agriculture and Forestry
Szwecja	Swedish Board of Agriculture